

Lovforslaget blev henvist til behandling i et udvalg. I udvalget, der ikke nåede at afslutte sit arbejde inden rigsdagssamlingens slutning, blev der ifølge en af udvalget afgivet *beretning* rejst spørgsmål om, hvorvidt det kunne være påkrævet at begrænse adgangen til anbringelse af en del af forsikringsfondens midler i aktier til mindre end $\frac{1}{50}$, ligesom der blev rejst spørgsmål om, hvorvidt adgang til anbringelse i hypotekforeningsobligationer burde underkastes begrænsning.

14. Forslag til lov om ændring i lov om tilsyn med pensionskasser. (Minister for handel, industri og søfart *Rytter*). [A. sp. 2973].

Fremsat i *landstinget* $\frac{7}{11}$ (L. sp. 97). 1. beh. $\frac{19}{11}$. (L. sp. 235, jfr. 209). Partiernes ordførere: Fr. Dalgaard, Elmquist, Bouet, Gudiksen og Chr. Nielsen. Henvist til samme udvalg som nærmest foregående sag. Beretning (B. sp. 1321) afgivet $\frac{28}{3}$.

Lovforslaget står i nøje tilknytning til den nærmest foregående sag om ændringer i loven om livsforsikringsvirksomhed og går ud på at gennemføre ganske tilsvarende bestemmelser for pensionskasser som foreslået for livsforsikringselskaber. Der kan derfor om lovforslagets indhold i det hele henvises til de under den foregående sag gjorte bemærkninger.

Lovforslaget er ligeledes udarbejdet af *forsikringsrådet*, der imidlertid ved sin fremsendelse af dette lovforslag til handelsministeren har givet udtryk for, at de foreslåede bestemmelser har givet anledning til visse betænkeligheder. Rådet har herunder peget på, at et af hovedmotiverne ved gennemførelsen af loven om tilsyn med pensionskasser var ønsket om at få adskilt pensionskassens midler fra virksomhedens midler. Dette princip gør forslaget brud på i begrænset omfang, idet den frie adgang til placering af en tiendedel af midlerne vil åbne mulighed for, at denne tiendedel anbringes i virksomheden. Pensionskassens ledelse vil endvidere i de fleste tilfælde være domineret af repræsentanter fra virksomheden, som muligvis i visse situationer ved anbringelse af den omhandlede tiendedel af midlerne vil fristes til at se mere på virksomhedens interesser end på pensionskassens. Endelig vil pensionskassens bestyrelse undertiden savne den sagkundskab, som vil være nødvendig for at udnytte de friere regler for anbringelsen af en tiendedel af midlerne på rette måde.